

El maestro jardinero

Títol original: *Master Gardener* **Direcció i guió:** Paul Schrader **País:** EUA **Durada:** 110 min **Any:** 2022 **Gènere:** Thriller **Interpretació:** Joel Edgerton, Sigourney Weaver, Quintessa Swindell, Esai Morales, Victoria Hill, Eduardo Losan... **Música:** Devonte Hynes **Fotografia:** Alexander Dynan **Distribuïdora:** Caramel Films **Estrena a Espanya:** 09/06/2023

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en anglès subtitulada en espanyol

SINOPSI

Narvel Roth va ser al seu temps un nazi convençut que va arribar a assassinar, ara viu tranquil·lament com a jardiner i coordina tot l'equip que cuida el meravellosament gegantí jardí botànic de la rica Sra. Haverhill. La magnat demanarà a Roth que aculli com a aprenenta la seva neboda neta Maya, les coses s'aniran complicant quan entre mestre i alumna vagin sorgint sentiments d'amor. A tot això, se sumará que el passat de Narvel Roth tornarà per dificultar-ho més. (Sensacine)

CRÍTICA

Paul Schrader il·lumina un jardí fílmic de culpa i redempció

El guionista de Taxi Driver viatja a la Mostra de Venècia per rebre un Lleó d'Or honorífic i per presentar el tancament de la trilogia iniciada amb El reverendo i El contador de cartas. Joel Edgerton i Sigourney Weaver protagonitzen el film.

Amb la magnífica **Master Gardener**, Paul Schrader completa el que, de moment, figura com una trilogia sobre la força redemptora de l'amor en temps de foscor. Un corpus fílmic que, en tot cas, no funciona a partir de la continuació d'un relat, sinó mitjançant la repetició d'una mateixa història. Com a *El reverendo (First Reformed)* i *El contador de cartas*, el cineasta nord-americà escometa aquí un nou exercici de "cinema transcendental", un concepte que ell mateix va fer aflorar en la seva cèlebre tesi doctoral, publicada com 'L'estil transcendental al cinema'. Però, quins serien els ingredients d'aquest cinema espiritual? Essencialment, una posada en escena ordenada i austera, un tractament narratiu minimalista –amb personatges arquetípics i bidimensionals– i una fe acèrrima en el poder de la catarsi fílmica. Tots aquests trets, que apareixen disgregats per tota l'obra de Schrader –des del seu guió per a *Taxi Driver* fins a pel·lícules com *American Gigolo* o *Mishima: Una vida en cuatro capítulos*–, reapareixen a **Master Gardener** condensats i depurats fins a l'extrem.

Per compondre les seves exploracions més recents de l'ànima humana, Schrader ha enllaçat les seves històries de culpa i perdó amb temàtiques de candent actualitat: a *El reverendo*, el pànic que inspira la crisi climàtica; i, després, a *El contador de cartas*, les ferides que ha provocat en la psique ianqui la seva amoral lluita contra el terrorisme global. Ara, a **Master Gardener**, aquest marc contemporani està a punt de desaparèixer, es dilueix per deixar plenament visible l'esquelet de la història de redempció d'un home turmentat pel seu passat. Això no vol dir que Schrader no s'esmerci en la confecció d'una narració perfectament comprensible i identificable. Sabem que Joel Edgerton encarna, amb gran contenció, un jardiner que arrossega un passat d'intolerància feixista; Sigourney Weaver interpreta una gran dama que manté una relació de mestressa-criat amb el jardiner; i el triangle es tanca amb la jove actriu afroamericana Quintessa Swindell, que apareix connectada al personatge de Weaver per un conflictiu llaç de sang i al d'Edgerton per un delicadíssim vincle emocional.

Els temes hi són –l'enquistament del racisme a la societat nord-americana i l'existència d'una Amèrica que, oblidada pel sistema, busca refugi en els extremismes–, però amb prou feines conformen un difús i intemporal tapís de fons sobre el qual Schrader perfila la batalla interior d'un individu que subjuga el seu passat violent imposant-se una existència espartana. Per a això, Schrader recorre als seus mestres: el Robert Bresson de *Diario de un cura rural* ressona en el quadern on el protagonista escriu diàriament (i que Edgerton llegeix en off); el japonès Yasujiro Ozu es manifesta en la parquedat i ordenament escènic del film, així com en la idea minimalista del jardí zen.

Master Gardener és l'obra d'un cineasta que cavalca, pletòric, damunt d'una segona joventut, un artista que no té por de portar a l'extrem més abstracte els preceptes cinematogràfics. Rigor i llibertat podrien ser les paraules que millor descriuen el nou treball de Schrader, qui construeix el moment més catàrtic del film fent servir uns efectes digitals gens discrets, i que posa a un agent de policia una samarreta amb el lema "We Should All Be Feminists". Menys interessat que en altres ocasions per la idea de la crisi de fe, i més concentrat en el camí del seu protagonista cap al descobriment de l'amor, Schrader compon a **Master Gardener** una de les seves pel·lícules més elementals i il·luminoses.

Manu Yáñez – fotogramas.es